

Sygn. akt II K 94/19 Z., 18 kwietnia 2019 r.

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Złotorzy w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Misiak

Protokolant: Łukasz Smolarek

w obecności Prokuratora Danuty Góreckiej

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2019 r. w Złotorzy

sprawy M. N.

urodzonego (...) w B.

syna M. i I. z d. S.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 17 września 2018 r. sygn. akt II K 178/18, na karę łączną, wymierzoną na podstawie art. 91§2 kk, za czyny z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn z art. 197§1 kk, w wysokości czterech lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywa od 08 stycznia 2018 r. i ma odbywać do 08 marca 2022 r.;

2) Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 31 stycznia 2019 r. sygn. akt II K 524/18 na karę trzech lat pozbawienia wolności, wymierzoną na podstawie art. 91§2 kk za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk, którą skazany ma odbywać w okresie od 08 marca 2022 r. do 07 marca 2025 r.

I na podstawie art. 91§2 kk, art. 86§1 i §4 kk łączy karę łączną pozbawienia wolności i karę pozbawienia wolności, orzeczone wyżej wymienionymi wyrokami i wymierza skazanemu M. N. karę łączną 7 (siedem) lat pozbawienia wolności;

II w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zawarte w wyżej wymienionych wyrokach pozostawia do odrębnego wykonania;

III zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. N. kwotę 147,60 zł (120 zł + 27,60 zł jako podatek VAT) tytułem zwrotu kosztów obrony udzielonej z urzędu;

IV na podstawie art. 624§1 kpk zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

.

Sygn. akt II K 94/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Skazany M. N., pismem z dnia 28 lutego 2019 r., wniósł o wydanie wyroku łącznego i połączenie kar, wynikających z wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu w sprawie II K 178/18 i Sądu Rejonowego w Złotorzy w sprawie II K 524/18.

Sąd ustalił, iż M. N. skazany był na mocy następujących wyroków (w zakresie których kara jest bądź będzie wykonywana):

1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 17 września 2018 r. sygn. akt II K 178/18, **na karę łączną**, wymierzoną na podstawie art. 91§2 kk, za czyny z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn z art. 197§1 kk, **czterech lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności**, którą skazany odbywa od 08 stycznia 2018 r. i ma odbywać do 08 marca 2022 r.;

2) Sądu Rejonowego w Złotorzy z dnia 31 stycznia 2019 r. sygn. akt II K 524/18 **na karę trzech lat pozbawienia wolności**, wymierzoną na podstawie art. 91§2 kk za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§2 kk, którą skazany ma odbywać w okresie od 08 marca 2022 r. do 07 marca 2025 r.

M. N. był ponadto wielokrotnie karany za przestępstwa, głównie przeciwko mieniu.

Dowód: karta karna – k. 30-33,

odpisy orzeczeń – k. 8-9, 24-25,

obliczenie kary – k. 11-15,

akta spraw: II K 178/18, II K 524/18.

M. N. ma obecnie 36 lat, przebywa w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności. Jego zachowanie w zakładzie karnym jest oceniane jako przeciętne, był karany dyscyplinarnie, uczestniczy w nieformalnej podkulturze przestępczej, prezentuje bezkrytyczny stosunek do popełnionych przestępstw. Po wyjściu na wolność skazany chciałby zająć się dzieckiem (dowód: opinia o skazanym k. 43-44, wyjaśnienia skazanego k. 54).

Skazany M. N. i jego obrońca (wyznaczony z urzędu) złożyli wniosek o wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem pełnej absorpcji, tj. czterech lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności.

Prokurator Rejonowy w Złotorzy złożył wniosek o wymierzenie kary łącznej w wysokości siedmiu lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy był bezsporny, jasno wynikał z dołączonych akt i znajdujących się w nich wyroków, a także karty karnej skazanego i opinii o nim z zakładu karnego.

Zgodnie z art. 85 kk, generalnie podstawą orzeczenia kary łącznej są kary wymierzone i podlegające wykonaniu, także wtedy, co wynika z treści art. 91§2 kk, gdy sprawca popełnił ciąg przestępstw i inne przestępstwo.

Jako, że obecnie wobec M. N. podlegają wykonaniu jedynie kary, wynikające z wymienionych powyżej wyroków, możliwe było ich połączenie, szczególnie, że nie zaistniała przesłanka negatywna wskazana w art. 85§3 kk (żadnego z czynów skazany nie dopuścił się po rozpoczęciu odbywania kary w kolejnej sprawie).

Ponadto, wedle art. 86§4 kk, zasady wymiaru kary łącznej stosuje się także wtedy, gdy jedna z kar podlegających łączeniu to orzeczona już kara łączna.

Zgodnie z art. 86§1 kk, sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar do ich sumy, a zatem w przypadku skazanego M. N. sąd poruszał się w granicach od czterech lat i dwóch miesięcy do siedmiu lat i dwóch miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną, sąd uznał, iż należy zastosować zasadę bliską kumulacji. Popełnione przez skazanego czyny skierowane były przeciwko różnym dobrom prawnym (przeciwko mieniu, wolności seksualnej oraz z ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii), a zatem łączność przedmiotowa praktycznie nie zachodziła, istniała także pomiędzy tymi przestępstwami niemała odległość czasowa (czynów tych oskarżony dopuścił się na przestrzeni niemal czterech miesięcy), co przemawia za zastosowaniem zasady kumulacji. Jako okoliczność przemawiającą za odstąpieniem od pełnej kumulacji sąd uznał stosunkowo młody wiek skazanego i to, że ma małe dziecko. Nie były to jednak okoliczności o fundamentalnym dla wymiaru kary łącznej znaczeniu, skoro skazany popełnił przestępstwa, gdy wiedział już, że będzie ojcem. Względy wychowawcze, związane z ciężarem gatunkowym przestępstw oraz wielokrotną karalnością skazanego, nie dają podstaw do przyjęcia, że redukcja represji karnej przyniesie walor pozytywny. Również zachowanie skazanego w zakładzie karnym nie przemawia za zastosowaniem innej zasady, niż kumulacja.

Z tych względów, sąd wymierzył skazanemu karę łączną siedmiu lat pozbawienia wolności, uznając taką karę za sprawiedliwą i orzekając, jak w punkcie I wyroku łącznego.

Stosownie do treści art. 576§1 kpk, pozostałe rozstrzygnięcia połączonych wyroków należało pozostawić do odrębnego wykonania, o czym orzeczono, jak w punkcie II wyroku łącznego.

Jako, że skazany korzystał z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, któremu koszty nie zostały zwrócone, sąd zasądził koszty obrony wg stawki minimalnej, orzekając jak w punkcie III wyroku.

Skazany nie posiada majątku, a odbywanie przez niego kary pozbawienia wolności nie pozwala na obciążenie go kosztami sądowymi, stąd sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił go z obowiązku poniesienia tych należności, orzekając, jak w punkcie IV wyroku łącznego.